

ling; til næste Aar ville vi forhaabentligvis have de fornødne Planer og Oversigter for at bedømme begge Projekter paa et sikrere Grundlag end nu. Og saa vil man ogsaa kunne tage de stedlige Hensyn i Betragtning. Jeg skal bemærke, at ikke alle Hvertallets Medlemmer have været enige i Realiteten. Der er nogle, der synes eventuelt ikke utilbøjelige til, naar Sagens samtlige Omstændigheder oplyses, at gaa til en saadan Omdannelse, som her foreslaas af Ministeren, men de have ikke ment paa det nuværende Tidspunkt, da Sagen er saa lidt opløst, at kunne forsvare det; alle have dog været enige om, at Folketinget staar frit og paa ingen Maade er bundet saaledes, som det blev sagt ved 2den Behandling.

Det næste Punkt er Vædringsforslaget Nr. 25, angaaende Forøgelsen af Medhjælpssummen ved Telegrafvæsenet. Udvalget staar her rigtignok vedblivende paa det Standpunkt, at naar vi have forøget Telegramtaksterne, blandt andet, og ikke uvæsentligt, med det Formaal for Øje, at Telegrafvæsenets Arbejde derved skulde lattes, saa maa det ogsaa finde sit Udtryk i Bevillingen til Telegrafvæsenet, og saa maa man haabe paa, at Telegrafvæsenet, som det ogsaa er blevet sagt, kan komme ud af det med adskilligt mindre end tidligere, naturligvis forholdsvis. Og saa paa Budgettet i Aar ere Bevillingerne til Telegrafvæsenet nemlig stegne, men det er berettiget af os ikke at lade dem tiltage med saa stort et Beløb som i de tidligere Aar, fordi denne Forandring i Telegramtaksterne dog, som det er blevet lovet, maa kunne medføre en Formindskelse i Arbejdet.

Angaaende Vædringsforslagene Nr. 26 og 27 vil man se, at Ministeren har stillet et Forslag til Forøgelse af Godtgørelsen til Nørrebro's Telegrafstation som en Erstatning, fordi Telegrafstationen i Vygtevejshvarteret blev forkastet. Hvis man vedtager de 1000 Kr., som ere forlangte af Ministeren, vil det omtrent blive det samme, som en ny Telegrafstation vilde koste. Udvalget har derfor nedsat denne Sum til 500 Kr. og mener, at man under de nuværende Omstændigheder maa kunne komme ud af det med det.

Inden jeg forlader § 6, skal jeg omtale nogle Samraad, som vi i Udvalget have haft med Ministeren, vedrørende denne Paragraf. For det første skal jeg omtale et Samraad om Fribilletter paa Statsbanerne for Skolebørns Ferierejser og for Husmandsrejser. Det sidste af disse Spørgsmaal, Husmandsrejserne, skal jeg først om-

tale. Som det vil erindres, blev det ved 2den Behandling af det ærede Medlem for Væbeltoft (Wistoft) fremdraget, at det vilde være rimeligt, da man fra Lovgivningsmagtens Side stiller sig saa sympatiskt til disse Husmandsrejser, at Statsbanerne ogsaa skulde dem en Haandsrækning. Der gives efter vort Skøn saa mange Fribilletter, som ikke ere saa vel anvendte, som disse vilde være. Her er Tale om Rejser, som foretages i Forening. Det er naturligvis ikke vor Mening, at enhver rejsende Husmand uden videre skulde kunne komme og rekvirere Fribillet. Men vi have jo ogsaa villet ind paa en bedre Ordning af disse Rejser. De 4,000 Kr., der ere bevilgede til Ordningen af Husmandsrejser, skulde føre til, at der foretoges kollektive Rejser, Rejser i Forening, for at de bedre kunde gaa de Ting at se, som de skulde, og for at Rejserne i det hele taget kunde blive mere planmæssige. Det er til saadanne kollektive Rejser, at man ønsker Fribilletter fra Statsbanernes Side, som skulde kunne rekvireres gennem vedkommende Landboforening eller det Jællskontor, der ordner Rejserne. Det vilde næppe kunne medføre større Vanskeligheder. Vi have ogsaa forstaaet det, som om Ministeren har stillet sig ret velbilligt dertil.

Det andet Spørgsmaal er det om Fribilletter til Skolebørnene. Vi have her i Landet en Institution, som man næsten kalder det nu, som jeg synes gør os Ære, og som jeg tror, er eneistaende for Danmark. Det er de kjøbenhavnske Skolebørns Ferierejser til Landet. Det er en Ting, som alle de, der paa forskjellig Maade have medvirket dertil, have deres store Ære af: De ret stærkt beskæftigede Lærere, Lærereinder og Inspektører ved det kjøbenhavnske Skolevæsen, som ofre ikke saa ganske lidt af deres Tid paa den besværlige Ordning af disse Rejser — det er jo noget, der kræver ganske overordentlig meget Arbejde med Skriverseri og lignende — de Landmænd, der Landet rundt hvert Aar tegne sig for Feriebørn i tusindevis, for at disse Børn, der til daglig ikke kende til andet end til daarligere, ujuvne Lejligheder og kvalme Gader, for en Maanedstid kunne komme ud og aande friskere Luft, saa de blive sundere baade i legemlig og moralsk Henseende. Der staves ved disse Rejser, tror jeg, en god og sund Forbindelse mellem Land og By, og saadanne Forbindelser maatte man ønske sig mange af. Der bidrages ved dem heller ikke saa ganske lidt til at fremme en bedre Forstaaelse og et større Kendskab til hinanden mellem de forskjellige Samfundsklasser. Det